

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14875

гр. София, 05.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 28 СЪСТАВ, в закрито заседание на пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: А.К.Г

като разгледа докладваното от А.К.Г Гражданско дело № 20211110173755 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 122 ГПК.

Образувано е по иск на „Т.С“ ЕАД, за който е уточнено, че е предявен срещу С. Р. М.. Последната не е открита и по делото ☐ е назначен особен представител по чл. 47, ал. 6 ГПК. Делото на Софийския районен съд е приключило с Решение № 11454/02.07.2023 г. Срещу същото е постъпила въззивна жалба от ищеца, като Софийският районен съд е събрал държавна такса, разменил е книжата и го е изпратил на Софийския градски съд.

С Определение № 1972/09.02.2024 г. по образуваното въззино гражданско дело № 1541/2024 г. на Софийския градски съд, II-г състав, производството пред последния съд е прекратено и делото е върнато на Софийския районен съд с указания да определи депозит за хонорар на особения представител пред въззивната съдебна инстанция, като даде указания по реда на чл. 262, ал. 1 ГПК на ищеца - въззивен жалбоподател, да внесе съответен депозит.

Настоящият съдебен състав е приел, че тези указания нямат задължителен за него характер, тъй като се намесват във вътрешната му преценка, като възнаграждението на особения представител се определя от съда от инстанцията, пред която ще се дължи този хонорар, тъй като именно този съд е най-компетентен и най-близък до спора, който предстои да се реши и най-добре може да предположи какъв би бил обемът на работа на особения представител по делото пред него. В тази насока е посочена и съдебна практика на ВКС – Решение № 60157/2021 г. от 19.01.2022 г. по гражданско дело № 1860/2021 г., II ГО. Налице са и други актове на ВКС в този смисъл – че възнаграждението на особения представител пред въззивната инстанция не

се определя от първоинстанционния съд в производството по проверка за редовност на въззивната жалба по чл. 262 ГПК, а от въззивния след образуване на делото пред него – Решение № 12/18.01.2017 г. по частно търговско дело № 2016/2017 г., II ТО, и Определение № 7/15.01.2024 г. по частно търговско дело № 2055/2023 г., I ТО. Поради това Софийският районен съд е върнал делото на Софийския градски съд, за да упражни последният предоставената му компетентност за преценка на адекватен хонорар на особения представител.

След връщане на делото в Софийския градски съд е постановено Определение № 3118/01.03.2024 г. по въззивно гражданско дело № 2452/2024 г. на Софийския градски съд, II-г състав, с което отново въззивното производство е прекратено и делото е върнато на настоящия съдебен състав, отново с указания да определи възнаграждение на особения представител и да прецени редовност на жалбата.

Тъй като тези указания противоречат на изрично установената с Определение № 7/15.01.2024 г. по частно търговско дело № 2055/2023 г., I ТО, практика, се налага настоящия съд да повдигне препирня за подсъдност по реда на чл. 122 ГПК за това кой е компетентният съд да определи възнаграждението на особения представител във въззивното производство и да даде на ищеца указания да внесе съответен депозит.

Така мотивиран, Софийският районен съд, 28. състав,

ОПРЕДЕЛИ:

ПОВДИГА по реда на чл. 122 ГПК пред Апелативен съд - София **ПРЕПИРНЯ ЗА ПОДСЪДНОСТ** м е ж д у **Софийския районен съд** и **Софийския градски съд** за това кой от тях е компетентен да определи възнаграждение на особения представител във въззивното производство и да даде указания за внасяне на депозит.

Определението не може да се обжалва.

Съдия при Софийски районен съд: _____